

 <p>FAKULTA FILOZOFICKÁ ZÁPADOČESKÉ UNIVERZITY V PLZNI</p> <p>Katedra filozofie</p>	<p>PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE</p>
---	--

Práce: bakalářská

Posudek: oponenta

Práci hodnotil(a): Mgr. Zdeňka Špiclová

Práci předložil(a): Monika Pojarová

Název práce: Komparace společenského postavení ženy v renesanční Anglii a Itálii na základě dobové literatury

1. CÍL PRÁCE (uveďte, do jaké míry byl naplněn):

Cílem bakalářské práce Moniky Pojarové má být komparace společenského postavení ženy v renesanční Anglii a Itálii na základě „vlastní analýzy a interpretace vybraných pramenných zdrojů dobové literatury“ (str. 1), což ostatně koresponduje i s názvem práce. Nepřilíší logické se proto jeví zařazení komparace také na základě výtvarných děl, což autorka zdůvodňuje pouze vágní formulací v úvodu: „Práce by se měla vzhledem k mému zaměření nést i v estetickém duchu, bude provedena také komparace na základě vybraných výtvarných reprezentací místních umělců.“ (str. 1). Cíl práce byl naplněn, ačkoliv vlastní komparaci, která by měla být jádrem práce, se autorka věnuje pouze v 5. kapitole, tedy na necelých pěti stranách.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

V první části práce se autorka věnuje představení renesanční epochy, přičemž oceňuji, že se příliš nepouští do obecných, a většinou nepřilíší říkajících, charakteristik, ale zaměřuje se již od začátku na pojetí člověka, a především na ústřední téma své práce - pojetí ženy, ve sledovaném období. Používá poměrně velké množství literatury, škoda jen absence cizojazyčných zdrojů, které by mohly přinést jiný úhel pohledu než u nás již notoricky známé a ustálené interpretace (Burckhardt, Delumeau, Burke, Garin). Navíc pozor na některé neobratné formulace, které jsou nepodložené a zavádějící, např. „romantická a nepolitická láska mezi mužem a ženou začala již ve středověku“ (str. 7), „stejně jako dnes, i tenkrát byly ochotny udělat matky pro své děti cokoli“ (str. 9), či na nekritické přejímání názorů ze sekundární literatury, např. „peníze změnilly veškerý postoj i u církve, což znamená, že z klášterů začal pomalu mizet sociální postoj „pomáhat chudým“ a z církve se stala celosvětově vykořisťovatelská instituce“ (str. 13).

V druhé části se autorka zabývá vlastní interpretací dobových literárních děl. Oceňuji především proporcionalitu jejich výběru (utopie – Campanella vs. Moore, divadelní hry – Machiavelli vs. Shakespeare, idea platonické lásky - Petrarca (u kterého by možná bylo pro jasnější komparaci vhodnější využít vzhledem k poetické formě „Astrofela a Stelly“ jeho nejznámější dílo „Sonety Lauře“ spíše než „Mé tajemství“, které nicméně lze také vzhledem k autobiografickému charakteru použít) vs. Sidney, popis „reality života“ oproti úvahám o „ideálním stavu“ – Boccaccio vs. Bacon). Je proto škoda, že autorka jednotlivé podkapitoly nijak nepropojuje a přímo nesrovnává pojetí ženy v uvedených dvojicích vybraných autorů. Celá kapitola tak působí fragmentárně a deskriptivně, stejně jako následující kapitola věnující se interpretaci postavení ženy ve vybraných výtvarných dílech.

Pátá kapitola, která by měla tvořit jádro práce, působí narychlo sepsaným dojmem bez hlubšího propojení či srovnání výsledků jednotlivých interpretací. Absence využití sekundární literatury je důvodem chybějícího metodického a teoretického rámce.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Formální úpravu práce hodnotím kladně, jazykový projev je kultivovaný, bez větších stylistických či gramatických prohřešků (ty se týkají zejména interpunkce). Grafická úprava práce je v pořádku, členění práce na kapitoly je přehledné a logické. Přílohy jsou funkční, propojené s textem a kvalitně zpracované. Autorka práce korektně odkazuje na použitou literaturu, náhodně zkontrolované citace byly správné. Výhrady mám pouze k citovanému článku Petera Kováče „Jak vypadala Marilyn Monroe florentské renesance?“ Právo. Praha – Střední Čechy, 20 (22), který nelze považovat za relevantní zdroj při tvorbě odborného textu.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Práce se vyznačuje zpracováním velkého souboru relevantně vybrané primární dobové literatury, jejíž potenciál bohužel zůstává do velké míry nevyužit. Autorka se snaží o vlastní analýzu a interpretaci jednotlivých děl, kterou ovšem nemá nijak teoreticky podloženou vhodnou sekundární literaturou (např. z oblasti literární teorie) ani metodicky zvládnutou. Místy pak práce působí pouze jako deskriptivní představení jednotlivých literárních, či v druhé části výtvarných, děl bez odkazu k cíli práce, kterým má být komparace společenského postavení ženy ve vybraných zemích. Nejlépe se autorka nakonec vypořádala se samotným závěrem práce, ve kterém poměrně zdařile a logicky strukturovaně rekapituluje zjištěné informace a dává do přímé souvislosti rozdíly, které provázely společenské postavení ženy v renesanční Itálii oproti Anglii.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

Srovnejte dobové postavení ženy v renesanční epoše s postavením ženy v utopických projektech T. Moorea a T. Campanelly.

Proč nebylo k analýze vybráno i některé z děl samotných ženských autorek, o kterých se ve své práci zmiňujete (např. Westonie či Christine de Pisan)?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl): dobře

Datum: 11.5.2015

Podpis:

